

תת"ע 8104/09 - מוחמד עומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 8104-09 מדינת ישראל נ' מוחמד עומר
תיק חיזוני: 10154197163

מספר בקשה: 1

בפני	כבוד השופטת רונה פרסון
מבחן	מוחמד עומר
נגד	מדינת ישראל
משיבה	

החלטה

- לפני בקשה לביטול פסק דין שנית בהיעדר המבוקש ביום 19.11.5 (להלן: "פסק הדין").
- במסגרת פסק הדין הורשע המבוקש בעבירה של שימוש בטלפון הנייד בזמן נהיגה ונגזר עליו קנס בסך 1,800 ₪.
- הმבוקש טען כי לאחר קבלת הדוח שלח למרכז לפניות נהגים בקשה להישפט, וקיבל הודעה לפיה בקשתו התקבלה וכי זימן למשפט "שלח לו במועד מאוחר יותר". טען כי ימים ספורים לפני הגשת בקשתו אכן קיבל בדואר להפתעתו עותק מפסק הדין ושובר לתשלום קנס. טען כי מעולם לא קיבל הזמנה לדין וכי ב"כ המשימה לא הצגה בעת הדיון אישור מסירה בפני בית המשפט. טען כי עוד במעמד קבלת הדוח אמר לשוטר כי לא ביצע העבירה המייחדת לו וכי סיכון הגנתו טובים. טען כי הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיוות דין וביקש לקבל יומו בבית המשפט.
- ב"כ המשיבה התנגדה לבקשתו וטענה כי קיים אישור מסירה דין וכי אי התיאצבות המבוקש לדין מעידה על זלזול ואי אחריות מצדיו.
- לאחר שבדקתי טענות הצדדים החלטתי לדוחות הבקשתו.
- על פי סעיף 130(ח) לחס"פ בית המשפט רשי, על פי בקשת הנאשם, לבטל את פסק הדין בהתקיים אחד ממשני תנאים: סיבה מוצדקת לאי התיאצבותו לדין או גרים מתוות דין כתוצאה מהוורתת פסק הדין על כנו (ראו בדיון: רע"פ 9142/01 **איטליה נ' מ"י**, פ"ד נז(6) 793; רע"פ 7709/13 **סאנטי**

ב' מ"י, ניתן בתאריך 28.11.13).

7. משלוח הזמנה באמצעות דואר רשמי מטעם "חזקת מסירה" כאשר על הנמען מוטל הנטל להוכיח כי לא קיבל את הודעה מסיבות שאין תלויות בו (ראו לעניין זה רע"פ 8626/14 סמארה ב' מ"י, 10.2.15 וכן רע"פ 106/15 קרב ב' מ"י, 20.1.15).

ማישור המסירה עולה כי היזמן לדין נשלח לכתובתו של המבוקש כפי שצינה על ידי המבוקש בבקשתו להישפט וחזר במצוון "לא נדרש". על פי תקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, התשל"ד-1974, מדובר במצבה כדין גם ללא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שકמה חזקת המסירה. המבוקש לא הוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאין תלויות בו ולא התייחס לאישור המסירה הסרוק בתיק ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. בנוסף, כפי שהצהיר המבוקש, וכי שעה מהתיק האלקטרוני, גזר הדין נשלח לכתובתו של המבוקש והתקבל妾ידיין, ללא קושי.

8. מעבר לכך, המבוקש לא הציג טענות הגנה כלשהן ואף לא פירט כיצד הורתת פסק הדין על כנו תגרום לו עיונות דין. עוד יש לציין כי העונש שנגזר על המבוקש, בשים לב לעברו התעבורה, אינו חורג ממתחם הענישה הנהוג לעבירה מסוג זה.

9. לאור כל האמור לעיל הבקשה נדחתה.

10. בשים לב לדחיתת הבקשה, ההחלטה על עיכוב ביצוע פסק הדין מבוטלת.

הմבוקש ישלם הקנס האמור בגין הדין עד ליום 1.3.20.

11. המזכירות תעביר עותק החלטתי זו לצדים.

ניתנה היום, ה' שבט תש"פ, 31 ינואר 2020, בהעדר הצדדים.